

Матвійчук Ігор Васильович
курсант
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МОЖЛИВОСТІ ТРАСОЛОГІЇ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗЛОЧИНІВ

У практичній роботі кожен працівник поліції повинен володіти навичками виявлення, роботи зі слідами, які залишилися після вчинення злочину на місці події. Зокрема знати, як зберегти їх від пошкодження, погодних та інших несприятливих умов, вміти визначати за слідами час та спосіб скоєння кримінального правопорушення, обставини, умови, кількість учасників, та інші обставини суспільно небезпечного діяння.

Вивчення слідів, які залишаються після злочину, дає змогу не тільки швидко розкрити злочин, виявити злочинця та встановити істину але й встановити знаряддя злочину, отримати відомості про злочинця, визначити механізм злочинної події. Вивчення матеріально-фіксованих слідів (слідів-відображень) здійснює трасологія – криміналістичне вчення про сліди [1, с. 237].

Термін «трасологія» походить від французького – *tracé* – слід і грецького *logos* – учення і розуміється як учення (наука) про сліди. Вперше в 1936 році його вжив російський учений у галузі кримінально-виконавчого права М.М. Гернет, а для найменування галузі криміналістичної техніки радянський учений-криміналіст М. Л. Якимов (1938 р.) [2, с. 341].

Як вважає А.Ф. Волобуєв, криміналістична трасологія – це галузь криміналістичної техніки, що вивчає теоретичні засади слідоутворення, закономірності виникнення різних видів слідів, які відбивають механізм злочину, вивчає і розробляє техніко-криміналістичні засоби, прийоми, методи збирання і дослідження слідів із метою їх використання для розкриття, розслідування і профілактики злочинів [3, с. 362].

На думку Є. В. Пряхіна трасологія або криміналістичне дослідження слідів, як розділ криміналістики, де вивчаються сліди, види слідів, що їх виявляють на місці події в різних їхніх видах, станах і формах. Оцінювання і дослідження слідів у подальшому дозволяє ефективно встановлювати причини та умови скоєння злочину, встановлювати винних осіб, будувати версії, визначати тактику й методику проведення розслідування і попередження злочинів [4, с. 87].

Враховуючи вищезазначене, предмет трасології становлять закономірності відображення в слідах доказової інформації, розроблення методів і засобів їх збирання, дослідження і використання під час розслідування правопорушень і це дасть позитивний ефект у роботі правоохоронних органів.

Для правоохоронних органів найголовніше – це захищати права і сво-

боди громадян, що в даному випадку дає змогу доказати або спростувати винуватість особи, яка начебто вчинила правопорушення.

Безперечно, криміналістичне значення слідів визначається існуванням причинного зв'язку з подією злочину, у трасології за слідами можна встановити:

- індивідуальну totoжність об'єкта, яким утворений слід (ідентифікувати об'єкт);
- групову належність об'єктів (тип, клас, рід, вид, різновид);
- механізм і умови виникнення слідів, слідоутворення (вид сліду, напрямок і кут взаємодії об'єктів тощо);
- окремі обставини злочинної події (спосіб проникнення у житло, кількість учасників події, їхні анатомо-фізіологічні особливості, напрямок пересування злочинців, використання транспортних засобів, орієнтовно час вчинення злочину та інше) [4, с. 90].

Як висновок, можна стверджувати, що трасологія, яка вивчає фіксування сліду, методи та умови їх утворення, розробляє способи їх дослідження та фіксування, чим саме дає можливість зробити правильний аналіз щодо їх утворення, висунути певні версії, механізм утворення, умови і причини злочину, що дозволяє швидко встановити особу злочинця та довести її вину, а в кінцевому результаті повно, всебічно та об'єктивно провести розслідування злочину. Важливу роль трасологічних слідів відіграє інформаційно-доказовий потенціал, що сприяє встановленню окремих складових механізму злочину під час розслідування у справі.

1.Скригонюк М. І. Криміналістика: Підручник. - К., 2005.- 496 с [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://culonline.com.ua/Books/kryminalistyka.pdf>

2. Юридична енциклопедія в 6 томах. Т. 6. // За ред Ю. Шемшученко. – 2004. – с. 341, [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://194.44.152.155/elib/local/sk788735.pdf>

3. Волобуєв А. Ф. Криміналістика: навчальний посібник. – К., 2011. – 672 с., [Електронний ресурс].- Режим доступу: <http://westudents.com.ua/knigi/424-krimnalstika-volobuvaf.html>

4. Криміналістика: навчальний посібник. / За ред. Є.В. Пряхіна. – К., 2012. – с. 340, [Електронний ресурс].- Режим доступу: http://culonline.com.ua/Books/kryminalistyka_udavenko.pdf